

"een eng sprookje op rijm"

er was eens een teddybeer

een heel boze deze keer

hij schopte tegen alles aan

en wenste ieder naar de maan

hij was echt wel wat gestoord

van vriendschap had hij nooit gehoord

hij was tegen niemand aardig

een teddybeer dus zeer onwaardig

en in het pluchen dierenrijk

gaf men van zijn misnoegen blijk

de baas, een dwarsgestreepte tijger

zei: accepteren? nee ik weiger

en belegde een vergadering

daar zei ieder zo zijn ding

er viel menig onvertogen woord

men zei: hij moet worden vermoord

maar Simon Vrolijk, psychiater

weerstreefde: moorden, dat kan later

we moeten eerst maar eens proberen

of therapie hem iets kan leren

dus sloten ze beremans op

met elektroden op zijn kop
bekeken hem eens heel goed van binnen
alleen maar stro, men kan beginnen

eerst maar een weekje isoleer
en dan, speciaal voor deze heer
een cocktailspuit á la maison
un très petit peu de poison

alzo gedaan, vier sterke beren
wisten wel raad met jeremiëren
een dwangbuis perste tot besluit
het laatste restje woede eruit

en nu? nu zit de dwarse beer
zijn leven nam een forse keer
in leunstoel kalm en sprakeloos
nee, hij is niet langer boos

men leegde voor de zekerheid
zijn hersenpan, ja 't is een feit
dat men soms denkt dat een gemis
voor iedereen het beste is

© oktober 2010, Alida, BasicPublishing.nl